

strator vil være pligtig at nægte at modtage Baremærker, der maa antages at have lagt an paa, at Mærket forveksles med Guardeinens.

Medens man saaledes har anset det for rigtigt at sondre bestemt mellem den her i Forslaget omhandlede Anbringelse af Navnestempel og Anbringelse af almindelige Baremærker, har man derimod fundet det naturligt, at henlægge Virksomheden med at modtage, godkjende og bekendtgjøre Navnestemplet til den ifølge Baremærkeloven ansatte Registrator og Indenrigsministeriet har ikke fundet Noget herimod at erindre.

Ifølge Forslagets § 1 paahviler Ansvar for, at Holdighedsangivelsen ikke paatrykkes noget Arbejde uden Navnestempel, og at Arbejder, der ikke have den foreskrevne Lødighed, ikke forsynes med noget Holdighedsstempel, Forsærdigeren eller den, for hvem denne har arbejdet, altsaa den første Forhandler. Men Ansvar for ikke indskrænkes til disse alene, thi i saa Fald vilde hele Lovens Regel være udført for at blive omgaaet paa en meget nem Maade, idet enhver Forhandler kunde paaberaabe sig, at han ikke var første Forhandler, selv om dette ikke forholdt sig saa, og derved vilde Anvendelsen af Lovens Straffebestemmelse i mange Tilfælde blive umuliggjort, og under alle Omstændigheder gjort meget vanskelig, til stor Skade for Lovens kraftige Gjennemførelse. Derfor er det foreskrevet i Forslagets § 7, at det samme Ansvar kan gøres gjældende mod enhver Forhandler af Guld- og Sølvarbejde. Enhver saadan, der kommer i Besiddelse af et Guld- eller Sølvarbejde til videre Forhandling, ligegyldigt forøvrigt om det er erhvervet fra en anden Forhandler eller en privat Mand, maa altsaa, naar Arbejdet er forsynet med ulovligt Stempel, sørge for enten at dette bliver udlettet eller at det bliver fuldstændiggjort ved Tilspjning af et lovligt Navnestempel, enten hans eget eller en andens, idet han i modsat Tilfælde ifalder Straf efter Lovens § 8.

Som det fremgaar af Forslagets § 1 i Begyndelsen og nærmere omtales i Betænkningen, gjælder Forslagets Regler alle her i Landet forfærdigede Guld- og Sølvarbejder, uden Hensyn til om de ere forfærdigede før eller efter Lovens Træden i Kraft, idet Kommissionen har forment, at det ikke kunde være forbundet med nogen Ulempe, at saaledes alle ikke med Loven stemmende Stempler maa fjærnes inden den i Forslagets § 12 fastsatte

Tid af 6 Maaneder. Kun i et enkelt mindre bethdeligt Punkt har man her gjort en Undtagelse, idet man, medens Holdighedsangivelsen ifølge Forslagets § 1, 1 Stk., fremtidig kun maa ske paa en Maade, nemlig ved Angivelse af det rene Metal i Tusinddele, dog i samme Paragrafs 2den Del har foreslaaet, at Arbejder, der ere forfærdigede før Lovens Træden i Kraft, og ere forsynede med en anden tydelig Holdighedsangivelse end den nysnævnte, maa beholde denne, forudsat at der herved ikke finder nogen Overtrædelse Sted af Lovens øvrige Bestemmelser. Som man vil se, er denne Afvigelse af rent formel Natur, og naagt det selvfolgelig er ønskeligt, at Mærket for Arbejdets Lødighed er saa bestemt og ufravigeligt som muligt, kan der dog efter Ministeriets Formening saa meget mindre være Grund til at have Betænkelighed overfor denne Afvigelse, som den store Mængde Guld- og Sølvarbejder, som ved Lovens Træden i Kraft er i Publikums Hænder, i en lang Række vil nøde Publikum til at kjende ogsaa de ældre Holdighedsangivelser.

Ifølge Forslagets § 5 ere Lovens Regler ogsaa anvendelige paa de fra Udlandet indførte Guld- og Sølvarbejder, kun at der for disses Vedkommende aldrig bliver Spørgsmaal om Ansvar for Forsærdigeren, men kun for Forhandleren.

Medens Anbringelsen af falske eller urigtige Stempler paa Guld- og Sølvarbejder, eller Forhandlingen af Guld- og Sølvarbejder, hvori saadanne ere anbragte, falder ind under almindelig borgerlig Straffelov, hvorfor der i nærværende Lovforslag med Hensyn til disse Forbrydelser kun er foreskrevet i § 9, at den hvem Straf herfor er idømt for 3die Gang, skal miste sin Næringsadkomst, indeholder derimod Lovens § 8 Bestemmelser om Straf for Overtrædelsen af de i Lovforslaget foreskrevne formelle Regler; man skal med Hensyn til disse Bestemmelser kun bemærke, at man har fundet det rigtig, at ogsaa disse Overtrædelser, naar de begaaes 3die Gang, medføre Forbrydelse af Vedkommendes Næringsadkomst, hvorved iøvrigt maa erindres, at denne Bestemmelse ikke vil finde Anvendelse paa Enhver, hvem Ansvar for Overtrædelse af Forslaget iøvrigt vil kunne ramme, nemlig ikke den Forsærdiger, hvis Adkomst hviler paa Reglen i Næringsloven 29de Decbr. 1857 § 16.